

angaaer den Betydning, som Afgjørelsen af denne Sag kan tænkes at have paa Forholdet mellem de to Thing og paa Forholdet mellem Thinget her og Regjeringen. Jeg kommer her wilkaarlig til at tænke paa den Sag, vi igaar forhandlede, og i hvilken de høie Thing besluttede at nedsette et Fællesudvalg. Disse 2 Sager have tilsyneladende meget tilfælles, men efter min Betragtning ere de i Virkeligheden complete Modstykker. Stillingen er jo ganske forskjellig. Ved den Sag, vi igaar behandlede om Rejsbetjentenes Lønning, var, om jeg saa maa sige, Regjeringen den stærke. Der havde vi en Lønningslov, som ikke kunde forandres uden Regjeringens Samtykke; denne skulde forelægges til Revision, men Revisionen, Forandringen, kunde ikke skee uden Lovgivningsmagtens Samtykke, altsaa ikke uden at ogsaa Regjeringen tiltraadte den. Der kunde altsaa Regjeringen modsætte sig enhver Forandring i det Bestaaende; derfor var det ogsaa, og derfor indrømmer jeg gjerne, at det var det Naturlige, at det var Regjeringen, der skulde være den Smødefommende i den Sag, vi igaar forhandlede, og jeg forsøgte saa godt jeg kunde at paavise, at Regjeringen efter sin Anskuelse ogsaa havde været den Smødefommende. Her er Stillingen den omvendte. Her er det den beviltgende Magt, Folkethinget, der er den stærke; her have vi jo ikke nogen bestaaende Lov at støtte os til, her kommer Regjeringen med sin Begjæring, og her mener jeg, er det naturligt, at det er Folkethinget, der, efter Sagens Natur, skal vise Smødefommen; naar et heldigt Forhold mellem alle de væsentlige Dele af den Lovgivende Magt skal finde Sted. Hertil skal jeg indskrænke mig, og efter min bestemte Overbeviisning anbefale til det høie Thing, som en virkelig god og gavnlig Beslutning, at slutte sig til den Indstilling, som er fremsat af Udvalgets Fleertal, og altsaa at stemme imod Udvalgets Mindretals Underændringsforslag.

Ordsprøeren: Der fremkom fra det ærede Medlem, som talte paa Fleertallets Begne, saa mange Modsigelser, at jeg virkelig vilde ønske, at der var en dygtigere Mand end jeg til at imødegaae dem alle. Et have

vi nu hørt, nemlig, at Fleertallet og Ministeren, som slutter sig til Fleertallet, have anseet denne Sag for et Principsspørgsmaal, som de have fastholdt saa længe, det var muligt. Det var det ærede Medlems Ord; de have altsaa fastholdt Principspørgsmaalet saa længe, det var muligt, men saa kommer det ærede Medlem og siger, at nu have de dog viist os en Smødefommen. Nu vil jeg imidlertid spørge dem, mine Herrer: Naar man fastholder et Principspørgsmaal, saalænge det er en muligt at gjøre det, har man saa viist Smødefommen, naar man forlader det? Dette tillader jeg mig meget at betvivle. Den høitagtede Minister har flere Gange lagt os stærkt paa Sinde, at Folkethingets Fleertal her skulde give efter og vise Smødefommen for at opnaae et godt Forhold mellem Folkethinget og Landstthinget. Ja, naar Folkethinget bestandig vil give efter og gaae ind paa alt Muligt, som en Minister og Landstthinget foreslaaer og fastholder, saa kunne vi ganske viist sagtens opnaae at faae et godt Forhold tilstede, men jeg tvivler meget paa, at Folkethingets Fleertal nogeninde vil opoffre sin fulde Overbeviisning — og den troer jeg det har viist ved flere Gange at vedtage de Ændringsforslag, som nu endog foreslaaes af os forhøiede med Hensyn til Ennmerne — at det vilde fravige denne tidligere Overbeviisning for at opnaae et godt Sammenhold og en god Sammenarbeiden med Ministeren og Landstthinget, naar dette ikke kunde opnaaes paa anden Maade. Jeg vil aabent sige, at det forekommer mig, at, naar det høie Ministerium eller dets enkelte Medlemmer synes i al Fald mere og mere at støtte sig til Landstthingets Majoritet, for endog ved mindre Spørgsmaal, — hvad jeg meget let kunde bevise under Finantsloven — at kuldaste de Bestemmelser, der ere vedtagne her i Folkethinget, saa maa der deri ligge en forøget Dpfordring for Folkethinget til at fastholde det Standpunkt, det engang har indtaget, naar det har vedtaget Noget med temmelig stor Majoritet og efter sin fulde Overbeviisning, hvad jeg føler mig overbevist om, at det har gjort. Den ærede Minister gjentog ogsaa flere Gange, at vi burde tage Hensyn til Regje-